

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență și a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență și a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.248 din 27.08.2019 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D773/27.08.2019,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lita) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.160/2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit preambulului, prin proiect se are în vedere crearea cadrului necesar implementării unor mijloace suplimentare de localizare a apelantului la numărul unic de urgență 112, precum și instituirea obligației colectării de către furnizorii serviciilor de telefonie destinate publicului la puncte mobile a datelor de identificare ale utilizatorului final al cartelei SIM care utilizează servicii de telefonie pentru care plata se realizează în avans, în scopul reducerii incidenței apelurilor abuzive efectuate de către apelanți care nu pot fi identificați, cât și al gestionării situațiilor de urgență.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Menționăm că, în raport cu prevederile art.115 alin.(4) din Constituție și ale art.43 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată și ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale în materie, în preambul trebuie prezentate elementele de fapt și de drept ale situației extraordinare, care nu poate fi amânată, ce impune recurgerea la această cale de reglementare, nefiind suficientă doar menționarea necesității adoptării unui astfel de act normativ.

Totodată, prin Decizia nr.447/2013, Curtea Constituțională a reținut că sunt încălcate dispozițiile art.115 alin.(4) din Legea fundamentală, în situația în care din preambulul ordonanței de urgență „nu reies cu claritate, într-o manieră cuantificabilă, elementele de fapt ale situației extraordinare”. Astfel, motivarea cuprinsă în preambul trebuie să se refere la o situație extraordinară identificată în mod concret și ale cărei efecte nu pot fi îndepărtate decât printr-o reglementare care nu poate fi amânată. Precizăm că această din urmă caracteristică (imposibilitatea amânării reglementării) este reținută în jurisprudența Curții Constituționale drept condiție esențială pentru adoptarea unei ordonanțe de urgență.

Menționăm că, potrivit deciziilor Curții Constituționale în materie, nemotivarea sau motivarea corespunzătoare a urgenței constituie motive de neconstituționalitate a ordonanțelor de urgență.

4. În ceea ce privește intervențiile legislative propuse la art.II, semnalăm că, prin Decizia nr.461/2014, Curtea Constituțională a stabilit că „reținerea și păstrarea datelor constituie în mod evident o limitare a dreptului la protecția datelor cu caracter personal, respectiv a drepturilor fundamentale protejate constituțional referitoare la viață intimă, familială și privată, la secretul

corespondenței, precum și libertatea de exprimare. O astfel de limitare poate opera însă în conformitate cu dispozițiile art. 53 din Constituție, care prevăd posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor, pentru desfășurarea instrucției penale, prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. Măsura restrângerii poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică, trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății”.

În acest context, este de analizat în ce măsură reglementarea acestor aspecte prin proiect este în acord cu dispozițiile art.115 alin.(6) din Constituție, privind interdicția afectării pe calea ordonanțelor de urgență a unor drepturi fundamentale.

Menționăm că, așa cum a subliniat Curtea Constituțională în Decizia nr.346/2015, din interpretarea art.115 alin.(6) din Constituție, se poate deduce că, în domeniul reglementării drepturilor, libertăților și a îndatoririlor fundamentale, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă "afectează", dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”.

În plus, menționăm că reglementarea propusă trebuie să respecte cadrul constituțional referitor la rigorile legiferării în materia reținerii și păstrării datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de comunicații electronice destinate publicului, astfel cum acesta a fost conturat prin Deciziile Curții Constituționale nr.1258/2009, 440/2014 și 461/2014.

4. Pentru redarea corectă a intervențiilor legislative preconizate, titlul trebuie reformulat, astfel:

„Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice”.

5. La teza a noua a preambulului, pentru rigoarea exprimării, sugerăm reformularea textului, astfel:

„Totodată, având în vedere că neadoptarea actului are ca **efect menținerea** imposibilității de identificare a utilizatorilor **finali** de servicii de telefonie care beneficiază de aceste servicii prin intermediul cartelelor preplătite, **precum și imposibilitatea** integrării unor tehnologii moderne avansate de localizare a apelantului la numărul unic de urgență 112,”

6. La **pct.3 al art.I**, la textul propus pentru **art.3 alin.(2)**, datele de identificare ale actului normativ la care se face trimitere trebuie redate, astfel: „Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.140/2012, cu modificările și completările ulterioare”.

7. La **pct.6 al art.I**, în ceea ce privește textul propus pentru **art.18 alin.(1)**, întrucât titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2011 a mai fost redat anterior, nu mai este necesară redarea acestuia.

8. Precizăm că normele propuse la **art.I pct.9** pentru **art.25 alin.(3) - (5)** reprezintă dispoziții tranzitorii, care nu se pot integra în actul normativ de bază. Pentru acest motiv, respectivele prevederi trebuie să facă obiectul unui articol distinct al proiectului, introdus după **art.II** și marcat ca **art.III**. Pe cale de consecință, actualul **art.III** va deveni **art.IV**.

9. Pentru un spor de rigoare normativă, **partea introductivă a art.II** trebuie reformulată, astfel:

„**Art.II**. - Ordonanța de **urgență** a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.925 din 27 decembrie 2011, **aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012**, cu modificările și completările ulterioare, **se completează după cum urmează:**”.

10. La **pct.3 al art.II**, referitor la **art.51¹ alin.(3)** pentru corectitudinea exprimării, sintagma „respectiv de identificare” trebuie înlocuită cu expresia „respectiv a actului de identificare”.

La **alin.(6)**, semnalăm că expresia „fără a aduce atingere altor dispoziții legale aplicabile” nu întrunește condițiile de accesibilitate și previzibilitate necesare unei norme juridice și trebuie înlocuită cu trimiteri exprese la actele normative avute în vedere.

11. La **pct.3 al art.II**, partea finală a textului propus pentru **art.51¹ alin.(6)** trebuie reformulată, astfel: „prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2008 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.160/2008, cu

modificările și completările ulterioare”. Observația este valabilă și pentru norma de trimitere din cuprinsul alin.(8), cu precizarea că nu mai este necesară redarea titlului Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2008.

12. Precizăm că norma propusă pentru actualul **art.III**, prin care se prevede că numai **anumite** dispoziții referitoare la răspunderea contravențională intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării, nu este corelată cu dispozițiile art.4 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, care stabilesc această regulă pentru **toate** dispozițiile referitoare la contravenții. Menționăm că, potrivit art.4 alin.(2) din aceeași ordonanță, în cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile. Prin urmare, normele referitoare la contravenții care nu sunt avute în vedere de actualul art.III nu pot intra în vigoare la data publicării ordonanței de urgență, așa cum reiese din proiect. Este necesară, de aceea, reanalizarea sub acest aspect a textului propus.

PREȘEDINTE,

dr. Dragos ILIESCU

București

Nr.760/30.08.2019